

Проект *Пермутации* към курс CSCB109 Програмиране

гл. ас. д-р Марияна Райкова mariana_sokolova@yahoo.com
гл. ас. д-р Стоян Боев stoyan@nbu.bg

Въведение

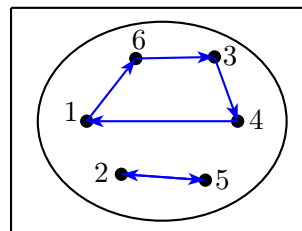
Едно от фундаменталните понятия в математиката е *функция*. В дискретната математика и в частност в компютърните науки се нуждаем от разглеждането на понятието функция на теоретико-множествено ниво. Ние използваме функции при дефинирането на дискретни структури като редици и стрингове, при оценяване времевата сложност на дадена програма и съответно ефективността на даден алгоритъм. Алгоритмите за сортиране например са пряко свързани с биекциите (взаимно-еднозначни съответствия) върху крайно множество елементи - така наречените *пермутации*. Пермутациите на n -елемента с дефинирана операция *композиция* (\circ) образуват дискретна структура, наречена *пермутационна група*, която има редица интересни свойства.

Пример. Нека $A = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ и функцията f е дефинирана чрез таблицата:

x	1	2	3	4	5	6
$f(x)$	6	5	4	1	2	3

Тогава f е пермутация върху множеството A и записваме

$$f = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 6 & 5 & 4 & 1 & 2 & 3 \end{pmatrix}.$$

G_f

Постановка

Изготвянето на проекта предполага реализация на C++ на редица функции, свързани с понятието *пермутация*.

Пермутации

Функция от множеството A в множеството B наричаме съответствие f , което съпоставя на всеки елемент $a \in A$ единствен елемент $b \in B$. Елемента b наричаме *образ* на a и означаваме с $f(a)$, а елемента a наричаме *първообраз* на b . Функцията означаваме с $f : A \rightarrow B$, като множеството A наричаме *дефиниционна област*.

Задача 1. Да се дефинира двумерен динамичен масив, който има размерност 2 реда и n стълба, с помощта на който ще представяме **функция** върху множество с n елемента.

Задача 2. Да се дефинира функция на C++ за **запълване на двумерен масив** по зададено от потребителя множество от стойности на функция.

Една функция $f : A \rightarrow B$ наричаме *инективна* или *инекция*, ако тя приема различни стойности в различни точки от дефиниционната си област, т.е. ако $x, y \in A$ и $x \neq y$, то $f(x) \neq f(y)$.

Задача 3. Да се дефинира функция на C++, която проверява дали записана в масив функция е **инекция**.

Една функция $f : A \rightarrow B$ наричаме *сюрективна* или *сюрекция*, ако всеки елемент от множеството B има първообраз.

Задача 4. Да се дефинира функция на C++, която проверява дали записана в масив функция е **сюрекция**.

Една функция $f : A \rightarrow B$ наричаме *биективна* или *биекция*, ако тя е едновременно инекция и сюрекция. Казваме още, че f е *взаимно еднозначно съответствие* между A и B . Ако A е крайно множество, то $|A| = |B|$ и f наричаме *пермутация*.

Задача 5. Да се дефинира функция на C++, която проверява дали записана в масив функция е **пермутация**.

Нека $n \in \mathbb{N}$. Ако с P_n означим броя на пермутациите на n -елемента, то $P_n = n! = 1.2.3 \dots n$.

Задача 6. Да се дефинира функция на C++, която намира **броя на пермутациите** на зададеното от потребителя множество.

Неподвижни точки

Ако $f : A \rightarrow B$ и $f(x) = x$, за някое $x \in A$, то x наричаме *неподвижна точка* за функцията f . Ако всяка точка от множеството A е неподвижна, то функцията f наричаме *идентитет* върху A и означаваме с id_A или само с id , ако множеството A се подразбира.

Задача 7. Да се дефинира функция на C++, която проверява дали записана в масив пермутация има **неподвижна точка**.

Задача 8. Да се дефинира функция на C++, която намира **броя на неподвижните точки** на една пермутация.

Задача 9. Да се дефинира функция на C++, която проверява дали записана в масив пермутация е **идентитет**.

Независими цикли

Съществува компактен начин за представяне на една пермутация σ върху крайно множество S , т. нар. *представяне като произведение на независими цикли*. Започвайки от някой произволен елемент на S , да речем x , записваме редицата

$$(x, \sigma(x), \sigma(\sigma(x)), \dots)$$

от последователни образи на σ дотогава, докато съответния образ не е равен на x . Затварянето на скобата дава съответния *цикъл* на σ . След това продължаваме с избор на произволен друг елемент y от S , който не е бил включен в някои от предходните цикли и така формираме нов цикъл включващ y . Тъй като S е крайно множество този процес ще е краен и ни води до образуването на всички цикли на пермутацията. В случай когато дължината на един цикъл е единица (т.е. елемента е *неподвижен*) е прието за по-добра компактност да се пропуска, като се подразбира. Това представяне е еднозначно с точност до циклично пренареждане на елементите в цикъла и пренареждане на самите цикли.

Пример. Нека $S = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$, $\sigma_1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 2 & 3 & 1 & 5 & 4 & 6 \end{pmatrix}$, $\sigma_2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 5 & 3 & 2 & 6 & 4 & 1 \end{pmatrix}$. Представени като произведение на независими цикли σ_1 и σ_2 имат вида:

$$\sigma_1 = (1\ 2\ 3)(4\ 5), \sigma_2 = (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3).$$

Задача 10. Да се дефинира функция на C++, която представя дадена пермутация във вид на **независими цикли** и ги отпечатва на екрана.

Задача 11. Да се дефинира функция на C++, която намира **дължините на независимите цикли**, чрез които се представя пермутацията, като тези дължини се запишат в едномерен динамичен масив.

Задача 12. Да се дефинира функция на C++, която получава като аргумент пермутация, представена като произведение от независими цикли и я отпечатва в табличен вид в конзолата.

Композиция

Нека $f : A \rightarrow A$ и $g : A \rightarrow A$ са две пермутации. *Композиция* на пермутациите f и g означаваме с $g \circ f$ и дефинираме като пермутация от A в A , за която е изпълнено $(g \circ f)(a) = g(f(a))$ за всяко $a \in A$.

Пример. Нека $\sigma_1 = (1\ 2\ 3)(4\ 5)$, $\sigma_2 = (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3)$. Тогава

$$\sigma_2 \circ \sigma_1 = (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3) \circ (1\ 2\ 3)(4\ 5) = (1\ 3\ 5\ 6)(2)(4) = (1\ 3\ 5\ 6);$$

$$\sigma_1 \circ \sigma_2 = (1\ 2\ 3)(4\ 5) \circ (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3) = (1\ 4\ 6\ 2)(3)(5) = (1\ 4\ 6\ 2).$$

Задача 13. Да се дефинира функция на C++, която намира **композицията** на две пермутации и отпечатва получената пермутация в табличен вид в конзолата.

Обратна пермутация

За всяка пермутация $f : A \rightarrow A$ съществува единствена пермутация $g : A \rightarrow A$, за която е изпълнено:

$$g \circ f = \text{id}_A \text{ и } f \circ g = \text{id}_A.$$

Пермутацията g наричаме *обратна* пермутация на f и я означаваме с f^{-1} . Представянето на една пермутация като произведение от независими цикли позволява бързо пресмятане на обратните пермутации, посредством обръщане реда на всеки независим цикъл.

Пример. Нека $\sigma_1 = (1\ 2\ 3)(4\ 5)$, $\sigma_2 = (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3)$. Тогава

$$\sigma_1^{-1} = (3\ 2\ 1)(5\ 4), \sigma_2^{-1} = (6\ 4\ 5\ 1)(3\ 2).$$

Задача 14. Да се дефинира функция на C++, която намира **обратната пермутация** на дадена пермутация.

Задача 15. Да се дефинира функция на C++, която намира **композицията на пермутация с нейната обратна** и проверява дали полученият резултат е идентитет.

Задача 16. Да се дефинира функция на C++, която проверява, че ако две пермутации са различни от идентитет, т.е. $f \neq \text{id}$ и $g \neq \text{id}$, то операцията композиция е **некомутативна**, т.е. $f \circ g \neq g \circ f$.

Итерация

Нека $f : A \rightarrow A$ е пермутация и $n \in \mathbb{N}_0$. Пермутацията $f^n : A \rightarrow A$ наричаме n -та итерация на f и дефинираме като:

$$f^0 = \text{id}_A, \quad f^n = \underbrace{f \circ f \circ \dots \circ f}_n.$$

От всяка пермутация можем да получим идентитет след определен брой итерации, т.е. $f^k = \text{id}$, за някое $k \in \mathbb{N}_0$. Минималният брой итерации е равен на най-малкото общо кратно (НОК) на дължините на независимите цикли.

Пример. Нека $\sigma_1 = (1\ 2\ 3)(4\ 5)$, $\sigma_2 = (1\ 5\ 4\ 6)(2\ 3)$. Понеже $\text{НОК}(3, 2, 1) = 6$ и $\text{НОК}(4, 2) = 4$, то $\sigma_1^6 = \text{id}$, $\sigma_2^4 = \text{id}$.

Задача 17. Да се дефинира функция на C++, която намира минималното k , за което $f^k = \text{id}$, посредством

- (а) последователна проверка, дали $f^1 = \text{id}$, $f^2 = \text{id}$ и т.н;
- (б) намиране НОК от дължините на независимите цикли на пермутацията и проверка, че след съответния брой итерации резултатът е идентитет.

В допълнение, сравнете ефективността по отношение на време при двата подхода.

Краен срок: 18.01.2018 г.

Успех!